

Poprvé a potisící

Jan Burian

Jsi poprvé v mém pokoji
I když už potisící
Jak socha která nestojí
Jak člověk na Měsíci

Vznášíš se děláš přemety
Drásáš se o hřeby
A nepoznáváš předměty
Mé denní potřeby

Jaké prý divné obrazy!
Jak zvláštní sbírka knih!
Pak říkáš což mě dorazí:
Jsi cvok či lhář či mnich?

A tak se s tváří debila
Ptám jednou větou jemnou:
Prosím tě lásko kdes byla
Když jsi tu byla se mnou?